

వాకాంబి సాంసు రాగరావు

మూర్తిగారి 'మెమో' అంటే, అందరికీ బాడలే.

మూర్తిగారి మెమో అంటే ఇద్దెళ్లు కావు మరి. అయితే.... ఆ మూర్తిగారెవరు ? ఏమో మెమోల కథ ?

మూర్తిగారంటే ఆరడుగుల ఆజ్ఞానుభాషింపు. అధికారమూ, గాంధీభయమూ పోతపోసిన మూర్తి. గయ్యూరి పెళ్లాంలా, రుసరుసలాడే గంజిస్త్రీ బుష్ కోటుతో, మెరిసిపోతన్న బూట్లతో ఆరనిముషం ఊరికే కూచోకుండా పనిచేసే ఆఫీసు పెద్ద. నాలుగేళ్లు మిలిటరీలో తిరిగినవాడు. తనకు నచ్చిన కన్నెను పెళ్లాడిన ధీరుడు. ఆయన కనుబొమల ముడిస్తే, నుదుటి కుంకుమబొట్టు మూడవ కన్నువుతుంది. ఆయన నవ్వుతే వెన్నెల కురుస్తుంది.

ఇక మరి మెమో అంటే ఏమిటి ? అది ఒక విధమయిన ఉత్తరం. నెలకు ఏ వందలాసాయల అద్దెకో సహనమూ, స్వాతంత్ర్యమూ, అభిమానమూ వంటి అదిషడ్వర్గాలన్నీ అమ్మేసుకున్న గుమాస్తా జాతికి దానిని గురించి చెప్పవలసిన దేమో ఉండదు. కనుక మిగతవాళ్ళు నిమిత్తం చెప్పాలి. కానీ, ఎంత చెప్పినా, వాళ్ళకునూత్రం దాని కత్తి (ఏది ?... ఆ 'వనర్' ఉంది చూశారా, అది !)

అర్ధంకాదు— అజ్ఞానలకు ఆత్మ, పరమాత్మల సంబంధంలాగున, అమ్మమ్మలకు అయిన్స్టిన్ 'రిలెటివిటీ'వలె.... కాని, 'నిశ్చితార్థంబు వదలరు నిపుణులు' కనక చెప్పాలి మరి.... 'మెమో' అంటే, కాస్త పెద్దజీతం— వాడెవడయినా తక్కువ జీతం వాడికే— ఇది ఇలా ఎందుకు చేశావ్, లేక పోతే అది అలా ఎందుకు చెయ్యలేదు? ఆదివారం కూడా అయిందింటే ఆఫీసు విడిచిపెట్టడంలో ఏ ఉద్దేశమిది? దీపావళినాడు డ్యూటీలోకి రమ్మంటే రావే— అని అడిగి, అలాచే ఏ (య) వందుకు ఇప్పుడు ఏం చేద్దామంటావు, ఆర ? ఏం చేస్తే సరిపోతుందంటావు? ఏ జీతం కోసేద్దామా? ఇంకేమెంటు ఆపేద్దామా? అదీ ఇదీ కాకపోతే ఏ ఏ. ఆల్లో (రాజాజీ కాదని మనవి) కి ఎక్కిద్దామా— అంటూ బేరలాడే ఉత్తరం.

పై చెత్తనలా రెండు పక్షులలో చెప్పుము అంటే— 'మెమో' అనగా గుమాస్తాయొక్క నునుళ్ళు పండగముందు వచ్చు కాగితము— అని చెప్పొచ్చు.

నవ్వుతే వెన్నెల కురిసే మూర్తి, ఇలాటి దయ లేని క్రోధము విండన, భగవంతుని దృష్టిలో చాల చెడ్డవి అయిన— 'మెమో' లనబడే వాటిని ఇస్తాడా? ఉద్యోగధర్మము కనుక ఇవ్వక తప్పనా ? (తప్పదు !)

కాని, మూర్తిగారి మెమోలు, అర్ధం—కషాయంలా అమ్మ తిట్లలా ఉంటాయి. వాటిలో అధికారం ఉంటుంది; క్రోధం ఉండదు. పై ఆఫీసరవరో పిలిచి— "ఇదిగో చూడండి ! వాడు, ఆ ప్యూన్ వల్లయ్యు మరి పెంటు అవి పూసుకుని ఆ లేడి క్లర్కువైపు తిరుగుతున్నట్టు— కాస్త కనుక్కోండి—" అని అనేసరికి, ఏ రామారావో అయితే "స్టీజో ఎక్స్ప్లయర్ విత్ సీక్రీట్ డెస్" అని మెమో పైపు కొట్టించేను. కాని, మూర్తి అలా చెయ్యడు. ఆ ప్యూన్ ని పిలిచి "ఏమోయ్ వల్లయ్య! ఏమిటా పైలు కట్టడం.... హాయ్!.... తూతు సార్లు పిలిస్తూ తాడం ? ఇది ఏమిటను

కుంటున్నావ్, ఆసీసా? అత్తారెల్లా?...జాగ్రత్త" అని హుంకరిస్తాడు. వల్లయ్య నిలువెల్ల చలి — బుట్ట నిల్చుని ఉంటాడు. వెంటనే మూర్తి కాస్త స్వరం తగ్గించి "అది కాదోయ్; ఏమిటి ఆ మానెలూ నువ్వును....మరి అంత కంపుకొడితే ఎట్లా....ఆఫీస రేమసుకుంటాడని...." అని వాడి వీపు తట్టేవాడు.

నిజంగానే ఒకడు తప్పు చేసి, రెండుసార్లు నయంగా చెప్పినా వివక్షపోయాడూ — అంటే, మూడవసారి— 'మెమో' వచ్చేసిందన్నమాట. ఇంకేముంది, ఎంతటివాడికయినా అది నాలాయ భాష్రమాయె. అది కాస్తా జరిగింతర్వాత ఆ మెమో పాతుడు కళ్ళతో, నోటితో చెప్పిందంతా చలనం లెకుండా వింటాడు మూర్తిగారు. కాని, లోణకడు. అప్పుడు ఆయన— దుర్భిరీక్తుడవు అంటారే— అలా వుంటాడు. "నువ్వు చెప్పడలనుకున్నదేదో కాగితంమీద రాసియ్యవోయ్—" అంటాడు. మరో మాట అనడు.... కాగితంమీద సంజాయిషీ వస్తుంది. నాలుగు రోజుల తర్వాత మూర్తి హెచ్చు రిస్తాడు. "ఇదిగో....ఆఫీసరుతో మాట్లాడను. ఇది మొదటిసారి గనుక క్షమాపణ. ఇకముందు లోక కదిలెనా, కత్తెర ప్రయోగమే ! తెలిసినా ? ఒళ్ళు దూరంగా పెట్టుకోకు—" అమ్మయ్య అని అవతలివాడు తేలికపడతాడు. ఆ సాయంకాలం అంధరూ ఇంటికి వెళ్ళిపోయాక— ఆ మెమోనూ, సంజాయిషీని కలిపి చించే బుట్టలో పడేస్తాడు మూర్తి. అసలు ఆఫీసరు చెవికి ఏ విషయమూ అంది ఉండదు !

మూర్తిగారంటే—నలిగి పోయిన పైలు—కవర్లు కూడా తంచనగా నిలుచుంటాయి. అంతటి 'డిస్టిన్' ఉంది మూర్తిలో. ఈయనే 'సిఫాలో' ఉంటేనా, అన్నించెట్టు ఉంటారు.

ఇలాంటి మూర్తి ఇంట్లోకూడా ఇట్లాగే ఉంటారని ఆఫీసులో చాలామంది నమ్మకం. ఆ నమ్మకం—పందిరి కింద ఉన్నవాళ్ళలో క్లర్కు సుశీల ఒకావిడ. నొక్కుజాతుల సుశీల ఘట్టే నమ్మకం ఏమిటంటే, మూర్తిని చూసి వాళ్ళావిడ జడను కుంటూ ఉంటుందని— తత్ఫలితంగా ఆమెకు జ్వరాలూ అవీ వస్తుంటాయనిస్తే.... కాని, సుశీల నమ్మకం నిజంకాదు. ఎందుకంటే—

* * *
"త్యరగా కానివ్వవే.... అయిందింటే ల్లా అయ్య వస్తానన్నారూ" అని హెచ్చరించింది రాధమ్మ. పనివనిసి—పని త్యరితమయింది. రాధమ్మ మల్లిగాడికి తల దువ్వి, మొహం కడిగి, బట్టలు తొడిగింది. సీతకు జడవెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. సీత—జడ చాలా ఒత్తుగా పొడుగ్గా ఉంటుంది. దానికి జడవెయ్యడమంటే రాధమ్మకు చాలా ఇష్టం. తనకు పొడుగాటి జాతు లేదని చిన్నప్పుడు ఎంత నొవ్వుకునేదో— ! కొత్తరోజుల్లో ఆయన ఉత్తరాలలో విడిపించేవారు కూడాను—" తోక పెట్టు క్లుంటున్నావా ?" అని. తను అప్పుడు నవరం "పెట్టుకునేది. దాని కది ఎత్తి పొడువన్నమాట. ఇప్పుడు గనుక అలా అంటేనా.... అమ్మయ్య ఆయనకు జవాబు చెప్పడమే అనిపిస్తుంది ఒక్కో సారి. ఆ గుమాస్తాలూ, ప్యూన్లూ ఇంటికి వస్తారా... ఆయన పేరంటే అదేదో దేవుడిలా ఊహిస్తారు. మరి ఆయన దేవుడే కద ! ఒక్క దేవుడేంటి— అమ్మనూ.... తంతుకుంటే ఒక్క జందరిస్తుంది.

అనాడు తన జీవితంలోకి ఆయనంతటా లేనేగా అడగడకపోతే, తాను అనవసరంగా ఆ బి. అదీ చదివి ఏ బీచరో అయి నానా గొడవ వడం ఉండేది. తాను బీచరవ్వాలని నాన్న కెంత పడలో ? "అది కాదమ్మాయ్ రాధా ! ఇను నువ్వు చదువుతున్నది ఆరో ఫారమే కదా—" నాన్న ఏదో చెప్పబోయేసరికి అక్కయ్య చెప్పి తన తరపున "కాదు నాన్నా ! దానికి ఆ వేల్స సంబంధమే చేసుకోవాలని ఉందిట—" అని. ఆ కూడా ఆ మాటే అన్నది.... ఇవాళ నాన్న ఇక్క వస్తే— "నువ్వు ఆ నాడు ఆ విధంగా పట్టుకొడమే మంచిదయిందమ్మా—" అంటారు.

ఇంతకూ ఆ వేల్సారు సంబంధం ఎలా రిందో ఆలోచిస్తే, అసలు అలా జరిగిందా అనిపిస్తుంది.

ఆరోజు రైలుమీద తనూ, అక్కయ్యూ, ఒక పెడన నుండి గుంటూరు వెడుతున్నారు. విజవాడలో ఒక అబ్బాయి ఎక్కాడు. ఎదుటివైపు కిటికీ ప్రక్కగా కూర్చున్నాడు; పే చదువుకుంటూ, సిగరెట్టు తాగుతూ, తన మిగతావాళ్ళకూ ఏమీ సంబంధంలేనట్లు, తాడై వాంశ సంభూతుడయిపట్లు కూచున్నా అయినా ఆ సిగరెట్టు ఒక్కటూ రెండా, సీ మెంటుల్లా చప్పరించేస్తుంటే ! రైలు పెట్టె తాము కూర్చున్న భాగం అంతా ఆ సాగే... తానూ రెండుసార్లు దగ్గింది. అక్కయ్య, బావమాట్ర ఏవో అంతులేని కవబుర్లలో పడ్డారు. ఆ పడక తనకు డాకోచ్చినంత పనయితే గట్టిగా, ఇ గట్టిగా దగ్గింది. అంత గొడవ చేస్తే ఆ డై అమ్మయ్య, కదిలింది. ఎవరో, ఎక్కడో, ది తున్నట్లు వినిపించింది కాబోలు మనోమథావు ఇటు చూశాడు. ఎండలో మెరుస్తున్న నలి ఆ చూపు !... ఆ ప్రవాహంలో పశ్చాత్తాపం, బా ఇంకా ఎన్నో—

ఆ సగం కూడా కాలని సిగరెట్టుని బయ పాలేశాడు అతడు— తనకోసం. 'ఫీ.... ఏం తల అది' అనించించింది. వెంటనే, అప్పును, తనకోసమే అనిపించింది కూడాను.

పట్టుమని వదిలేసు నిముషాలుకూడా కాకుం పేవరు చదువుతూ, చదువుతూ సిగరెట్టు పెట్టి తీసి, ఓ సిగరెట్టు నోట్లో పెట్టుకోజోయా పుణ్యపురుషుడు. తనకు కోపమూ వచ్చింది; సన వచ్చింది. మళ్ళీ దగ్గింది. చలుకుక్కన నోట్లో సిగరెట్టుని జేబులో పడేసుకుని తనవైపు చూసి. నవ్వాడు ! ఆ...నవ్వారు... తనవైపు చూసి ఆయ నవ్వారు— ఎంత డైర్యం.....

మంగళగిరిలో బండి చాలాసేపు అగిడి ఆయనాడిగి పేవరు తీసుకున్నారు బావ. గుంట రులో తాము దిగేసరికి వాళ్ళిద్దరి పరిచయాల అడ్రసులు పుచ్చుకోవడండాక వచ్చాయి. ఆయ కర్నూలు వెళుతున్నారు.

వెలరోజులు తిరక్కముందే, ఆయన రా ఉత్తరం పట్టుకుని బావ నాన్నదగ్గరకు వచ్చాడ అయిన ఇంకెవరినీ పెళ్ళిచేసుకోవలసికోలేలే స్పష్టంగా రాసేశారు.... ఎంత ఇదో ! తప్పే పె

కడ వులా తదివించాలనుకున్నారు నాన్న. అయినా బావా, అక్కయ్య కలిసి నవ్వుచెప్పారు ఆయన కట్టుం వద్దన్నారు నాన్న ఎంతో మనంగా చేశాడు పెళ్ళి .. పెళ్ళిలో ఒక .

“నవయిపోయిందమ్మా! వెళ్తా—” అంది పని మనిషి.

వరమూసంలోకి, నీత జడ చివరికి వచ్చింది రాధమ్మ.

“అమ్మయ్య! అయింది బాబూ దీని జడ—” అని లేచింది రాధమ్మ. నీత అంతా వాళ్ళు నాన్నే! ఆయనకూ అంతే తల అడిస్తే చాలు, మోహమంతా తాళి, కళ్ళని కప్పేస్తుంది. చిన్నప్పుడు నాలు గయిదేళ్ళదాకా ఈయనకు జడవేసి కాటుకపెట్టి మురుగులూ అవీ తొడిగేవారట అత్తయ్య ఎప్పుడయినా ఆ మాట తను చెబుతే—“ఊ, తొడి గారు, తొడిగారు, అప్పుడు గాజులి తొడిగారూ, ఇప్పుడు నిమ్మ తొడిగారూ—” అంటూ రాయన అమ్మయ్యో, ఆయనా! మెత్తగా వడ్డిస్తారు అయితేనేం వల్లెత్తుమాట మాత్రం అనరు రాధమ్మ జడవేసుకుని, మోహం కడుక్కుని, చీర మార్చుకుంది

గడియారం అయిదున్నర కొట్టడమూ, మూర్తిగారు ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టడమూ ఒక్కసారే జరిగాయి “నాన్నా, నాన్నా!” అంటూ పైకిలుకు అడ్డం వడ్డారు పిల్ల రిద్దరూ.

“నన్నోసారి తిప్పవూ?” అని అడిగింది నీత

“నాన్నా! నేనోసారి తిరిగివస్తా, పైకిలిప్పు నాన్నా!” అన్నాడు దాని అన్నయ్య

ఈ కొలాపాలమంతా విని బయటికి వచ్చింది రాధమ్మ “ఊరుకోండ్రా—” అంటూ, మూర్తి పైకిలుకు ఉన్న నంది తీసుకుని లోపలికి నడిచింది మూర్తి హాల్లోకి వచ్చి కూచోగానే కాఫీ కప్పులో ప్రక్కన నిల్చుంది రాధమ్మ

“ఊ!!” అని కప్పండుకున్నాడు మూర్తి

ఆయన కళ్ళలో ఆ తృప్తి అంతా తను కట్టుకున్న ఆకాశం—రంగు చీరకని ఆమెకు తెలుసు ఏమీ మాట్లాడలే దామె

“ఒరేయ్ మర్రి!” అన్నాడు మూర్తి

వీధిలోంచి వచ్చాడు వాడు “మరయితే రిక్నా ఒక్కటి వలవరా—” అని వాడితో అంటూ ఆమెవైపు చూశాడు మూర్తి “చూశావా? రిక్నాకు ఈ కుర్రకుంక వెళ్తున్నాడు—” అనే భావం ఉంది ఆ మాపులో

“వాడికి రిక్నాలు బేరమాడ్డం వచ్చండి—” అంది అవిడ

“రాకపోయినా, నువ్వు వేర్చుతున్నావా—”

“ఊ మరే?” అందామె కప్పుని లోపలికి తీసుకెడుతూ అనలు గొడవేసిటుంటే—చిన్నచిన్న అవసరాలేవయినా వస్తే, అఫీసు—ప్యూన్ అంకయ్య వచ్చి, చేసి వెడుతుండే వాడు పనిచేస్తున్నాడల్లా వాడికి కడుపునిండ భోజనంపెట్టి పంపేది రాధమ్మ ఎప్పుడయినా రిక్నాలు పిలుచుకు రావడం కూడా వాడి పనే

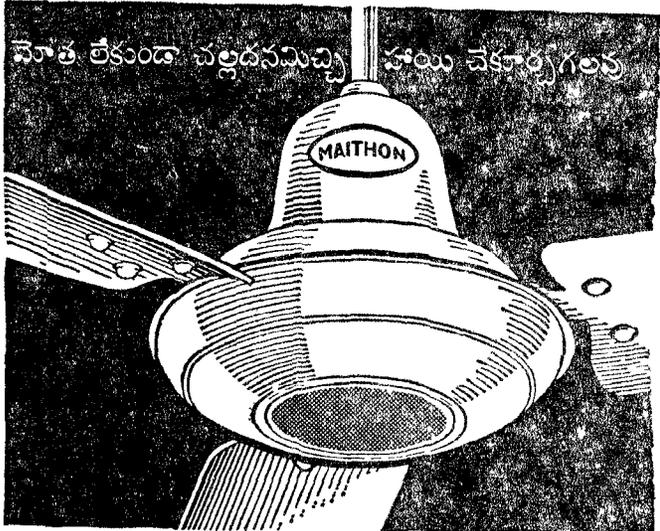
వాలగూలోజల్లకింద వాడు వెళ్లెలి పెళ్ళిక్కు పదిరోజులు లీవ్ గిలె మొదిట అఫీసరు ఇవ్వ నన్నాడు తర్వాత, వారం రోజులుమాత్రం మం జారు చేయించాడు మూర్తి— ఆ మాట చెబుతే రాధమ్మ వొచ్చుకుంది—“అయ్యో పాపం! వెళ్లెలి

రెండు చక్రాలు

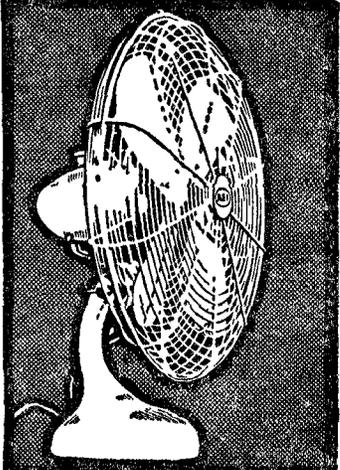
19-వ పేజీ తరువాయి

పెళ్ళికదా, వెధవకు అడిగినంత లివూ ఇవ్వకూడదు టండి మరీ ఆ మూడురోజులు తగ్గించడ మేమిటో—” అని దాని వలితమే, ఇవ్వాల మర్రిగాడు రిక్నాకోసం

పెళ్ళిగా తనకో విసురు! ఆమె వంటిల్లు తాళంపెట్టి వచ్చేసరికి మూర్తి తయారయ్యాడు “ఇంతటా, ఏ సినిమాకో? అన్నాడు “మీ ఇంట్లో—” అంది రాధమ్మ; నిల్చులి ఉన్న సీతని దగ్గరకు లాక్కుంటూ నవ్వాడు మూర్తి రాధమ్మ మనుమమీలో అలనాడు పోగబండిలో ‘సిగరెట్టా యన నవ్వు’

మెథాన్ ఏసి లాక్రా దీపి 900 యుమ్ యమ్, 1200 యుమ్ యమ్, 1400 యుమ్ యమ్, 1500 యుమ్ యమ్

- డి.ఎక్స్ 400 యుమ్ యమ్ టేబుల్ మోడల్
- తీసి తగిలించడానికి వీలైన గార్డ్
  - కావంపినట్లు పెట్టుకోవడానికి వీలైన ఆసిలేటింగ్ హెడ్
  - వుండవలసిన ఆకారంలో నమపాదగా వుండే అల్యూమినియం క్లేడ్ ల
  - మూడు తరగతుల స్పీడ్
  - అనేక ఎనామిల్ రంగులతో

AEI

సీ లింగ్ మరియు టేబుల్ పంకాలు

ప్రత్యేకమైన ఉవకరణాలతో ఎక్కువో శక్తితో, తక్కువ విద్యుచ్ఛక్తితో నడవ గలట్లు ప్రత్యేకంగా తయారు చేయబడిన వని ఎళువ సీలింగ్ మరియు టేబుల్ పంకాలు నిపుణులు విజ్ఞతతో తయారు చేసిన ఎళువ పంకాలు ఇండియాలో కెల్ల విశేషంగా విద్యుత్ పరికరాలను పరపరా చేసే పెద్ద కంపెనీకి చెందిన అనుభవకాలర పర్యవేషణలో వుండ గలవు

అసోసియేటెడ్ ఎలక్ట్రికల్ ఇండస్ట్రీస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 ట్రాన్ హాస్ 13, రాజేంద్రనాథ్ ముఖర్జీ రోడ్ కలకత్తా-1
 (రాంబీఠ: బొంబాయి న్యూఢిల్లీ మద్రాసు, బెంగుళూరు కోయంబత్తూరు నాగపూర్)

AEI 47A TEL

మెరిసింది అమె పెదవులు వికసించగా— "నీమీట్ అ కం ?" అన్నాడు మూర్తి
 "అబ్బే! ఏమీ లేదు కానీ, మనం 'జ్యోతి'కే వెడదామంటి—" అంది అమె

అక్కడికే వెళ్ళారు రిక్తామీద రాధమ్మకు తెలివిన ణాక్ విషయం వివిటంటే, చాలా విషయా లలో ఆయన తన మాటే పాటిస్తారు కానీ, తన

రెండు చక్రాలు

చేత చెప్పించుకోకుండానే ఆ పని జరిగినట్టు చేయి ప్తారు అందులో తనకెంత గర్భమనీ ఆ మాట చెబితే, ఇందిర ముక్కుమీద వేలేసు కుంది అనలు ఇందిర ముక్కే అంత ! కేవలం వేలు వేసుకోదానికే నిర్మించబడ్డదా అన్నట్టు

పీల్లా ఉంటుంది. ఇందిరంటే తనలో నాలు గేళ్ళు చదివిన పిల్ల ఇప్పుడది నాగపూరులో స్కూలు టాచ్—మిస్ట్రెసుట. పోయిన వేసంగి పెలపుల్లో ఇక్కడో వారం ఉండి వెళ్ళింది. ఆ వారం లోనూ తనమీద ఎంత సానుభూతి చూపించిందో— ! బావినలపి, స్వేచ్ఛనీ, వంకెళ్ళనీ— సేల్వమనలా ఏవి టేవియో మాట్లాడింది తన,

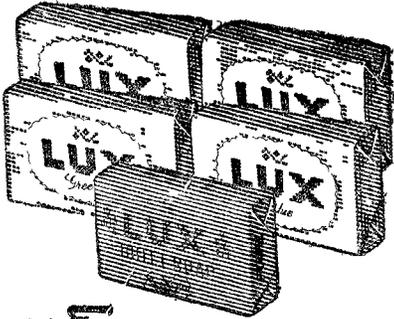
దేవిక

సౌందర్య రహస్యం...

'లక్ష్మీవల్ల నా చర్మ సౌందర్యం అతిమనోహరం'

అనుచున్నది ఈ సుందర తార

దేవిక ఇలా చెప్పిచిన్నది: నా సౌందర్య వంకరణ రోజూ లక్ష్మీవో ప్రారంభం. ఇది ఉత్తమైన, పొత్తు చుగు, మరగ నాకు ప్రతి నా చర్మ సౌందర్యానికి అనువైనది ! మరి మీ చర్మ సౌందర్యానికి కూడా. మీ చర్మ సౌందర్య వంకరణ గురించి మరిమక సైన్ లక్ష్మీ శ్రద్ధ వహించుగాక !

లక్ష్మీ టాయలెట్ సబ్బు సిసీమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చే శుద్ధమైన, సామ్యముగు సబ్బు 4 వానవెల్లి రంగులలోను, తెలుపులోను వున్నది.

హిందూస్థాన్ లీవర్ ఉత్పత్తి

LTS 146-140 TL

ఈ జన్మలో ఏ మగవాడినీ వరంచడలచుకోలేదుట. ఆ మాటే తర్వాత ఎప్పుడో ఆయనతో అంటే— “బహుశా అడదాన్నే పరిస్తుందేమో మీ ప్రాణు!” అన్నారు— సాపేక్షం ఇందిరి! పెళ్ళి చేసుకున్నందు వల్ల జీవితమంతా బురదయిపోతుంది దాని చుట్టూ నమ్మకం కాని, తనకు తెలుసు— ఆ వెన్నెల, తనకు తెలుసు— ఆ నీడలు అవన్నీ ఎవరికీ మాత్రం ఎలా చెప్పగలడు ?

—నీవీమా మొరలయింది మూర్తి కవతల పిల్లలు కూర్చున్నారూ విడుదలయి వెలరోజులు గాటిందేమో, ఆ పీనిమాకంతగా జనం లేరు ఆమె కూచున్న సోఫామీద మూర్తి—చెయ్యి, ఎప్పుడో ఒక్కసారి ఆ ప్రయత్నంగా జారి భుజంమీద పడ్డది

ఆమె గుండె రుపుల్లమవుచి. వెంటనే పిగ్గ పడదీ ఆమె

ఇద్దరి పిల్లల తల్లి తన—వీవీటిది! చీకటిలోనే ఆయనవెళ్ళు చూసింది మూర్తి దృష్టి తెరచిందే ఉంది అతని చేతి చుట్టులోనే ఆమె ఉంది — “ఈ శ్రీరామరక్షణి నా కెప్పుడూ ఉంచు భగవాన్” అనుకుంది రాధమ్మ

రాత్రి ఇంటికి వస్తుంటే చెప్పాడు మూర్తి— “అ గామాసా ఉద్యోగం ఇంకో వారంకో ఎవరి కంటా ఇచ్చేయమన్నాడు ఒప్పీనరు—”

“ఓహూ—” అంది రాధమ్మ

“ఆ ఒక్క ఉద్యోగానికే మొత్తం పడచారు మంది ఉన్నారు మరి—” అన్నాడు మూర్తి ఎవరి స్పృహ దోరణిలో

“మన రాజ్యంకన్నా మనవంతు బియ్యే పాన య్యడండి—భుజంగరాజు—మొన్నసారి మనింటికి వచ్చాడు కూడాను—”

మూర్తి ఏమీ మాట్లాడలేదు అంటే, తన చెబుతున్నది ఆయనకు అయ్యిందే కాదన్నమాట “తల్లితండ్రిలేని కుర్రాడు కదా; వాడికో నీడ దొరికితే, వాడినో ఇండివాడిని చేసి కన్ను మూయాలని ఆమె కాంక్ష—”

రికా ఇంటిని పరీక్షిస్తూంది

“కాని, ఇలాంటి నిషయాల్లో మన ఇష్టాన్నికొర ప్రమేయంలేదు రాధా! ఆసీను వృక్షముగా నడచడానికి తెలివీ, విజ్ఞానాటి ఉన్నవాళ్ళు కావాలి—” అన్నాడు మూర్తి

“నిజమే!” అంది రాధమ్మ ఇంకేమీ అనలేదు. అనవలసిన అవసరంలేదు

ఆమె ఏరుగుసు— ఒక్కో పదిరోజుల ఆర్థిక చాల వెన్నెదిగా ఆయన వెళ్ళు చెబుతారు “ఆ ప్రభాకరం ఏమో అనుకున్నాను పుట్టివాడేప్పీ... మా ఆసీనరే మెచ్చుకున్నాడు రేపు రమ్మని ఆర్డరిచ్చాడు—” అని

ఇల్లు చేరేసరికి మల్లిగాడు నిద్రపోయాడు. సీత ఆరోపిగా అడిగింది— “అమ్మా, మరే సినిమాలో వాళ్ళు అట్లా వానలో తడికారే, వాళ్ళకి జబ్బుచెయ్యదా ?—”

“వేస్తుందమ్మా— కాని, వాళ్ళని తడవ్వద్దని చెప్పాడుటా అమ్మ లేదుగా, అందుకే స్వాట్లా తడుస్తారు” అంది రాధమ్మ మల్లిని మంచంమీద పడుకోవేయటా;

కాళ్ళు కడుక్కుని భోజనానికి వచ్చాడు మూర్తి

“—అప్పట్లు, మొదటి తాటిఖానుండి వాళ్ళిద్దరికీ ట్యూషన్లు ఏర్పాటు చేసే స్పృహ—” అన్నాడు

“వాళ్ళు చదివే క్లాసులకి మహా ట్యూషన్లెందు కంటి—”

“నువ్వు వీళ్ళకు సాతాలు చెప్పి, బడికి తయారు చేసి, అఫీసు—వేళకు నాకు అందించే—” అంటూ వేతిచుక్కోసం చేయి జాపాడు మూర్తి.

“ఏమీ ఫరకాలేదులేండి! రేంటనుండి ఇంకో పావుగంట ఎక్కువ పాలు తీసుకుంటున్నా— పిల్లలతోబాటు మీరూ తాగండి—” అంది రాధమ్మ, సీతకు మళ్ళిగ పోస్తూ

మూర్తి కళ్ళలోని మనసు ఆమెకుంట్ల పడలేదు “మరి మల్లిగాడో—?” అన్నాడు మూర్తి

“మూండర మీరు కానివ్వండి. వాడిని నిద్ర లేపే అన్నం కలిపి పెడతా” అంది మల్లిగాడ అమ్మ

. ఆ రాత్రి

ఒకవేళప్పుడు ఉలిక్కిపడి లేచాడు మూర్తి

వచ్చగా — రాజకీయాలలో విజాయితీలు

వెలుగుతూంది దీపం. అవసరం మంచంమీద పిల్ల

లిద్దరి ప్రక్కగా పడుకుని ఉంది రాధమ్మ

తెల్లటి చీరతో — మల్లె పూదండలా ఉంది అనుకున్నాడు మూర్తి

హాల్లోకి పడిచాడు. కిటికీలోంచి బయటికి చూశాడు ఆకాశంలోంచి ఎవరో వెండిని కరిగించి పారబోస్తున్నారూ మొరార్తిదేకాయీ గురుకోచ్చాడు

మంచిపిళ్ళు తాగుదామనుకున్నాడు మూర్తి

హాల్లో దీపం వెలిగింది

“నువ్వెందుకు లేచావ్విదా?”

“వగలల్లా అక్కడ ఎవ్వోసాచ్చి రాత్రిళ్ళు వేల్కొంటే ఒక్కోమయి పోవాలి—” అండడ క్కుండానే మంచపిళ్ళిచ్చింది రాధమ్మ ఏళ్ళు తాగి, గదిలోకి నడిచాడు మూర్తి

ఆమె కూచుంది

“ఇండాక మీ కరోచ్చింది లాధా. రెండు పింహాలు వచ్చాయి — ఎంత పెద్దవనుకున్నావూ! వాటి ఎదుట నేను విల్పుని ఉన్నానన్నమాట చేతిలో కర్రకూదాలేదు హారాత్తుగా ఒక్కసంహం నా

మీదికి ఉరికింది కెప్పుమని ఉలిక్కిపడ్డాను—!” అన్నాడు మూర్తి

“సింహముంటే వార్తలేదని వాహనమండి! వా... అంది మీ కం—” అంది రాధమ్మ—

“ఓహూ!” అన్నాడు

ఇంకాస్నేటికి నిద్రలోకి పొయ్యాడు మూర్తి ఆమెకు తెలుసు— సింహంకాదు, ప్రళయమే వచ్చినా ఆయన భయపడదని

ఆమె తన చేతులారా నిద్రపుచ్చితే ముచ్చటగా ఉంటుందిని అతడొకీ చెంప

వాళ్ళ ఇద్దరికీ తెలుసు ఆ సాంపు—

—అక్షిణిలోనే, ఇంకో ఇంట్లో— ఇందిరిలాంటి

కుటం, పడకమీద ఇటు పొద్ది పడుకుంది. ★

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు - మిదాండ్లకృష్ణమూర్తి అనేక కామ సూత్రాలు: - రూ 3-50
 యువత: - స్త్రీలను గురించి అనేక. రూ 3-50
 కుతూహల విషయాలు: - రూ 3-50
 సంకాపము - గర్భనిరోధానికి 60 వచనముల ప్ర సూత్రాలు: - రూ 3-50
 బిమ్మక రహస్యాలు వ్యాధినిరోధక లక్షణ సంపాదించే అనేక కౌతూహల రూ 6-00
 దీదోగ్యగద్యని - మనకేకంలోని అభిరకాల దోష్యాలు, అర్హతలు, పాండ మూర్ఖులు రూ 5-00
 ఆత్మజ్ఞానము - కరీరానంతరం ఆత్మను, గురించిన వచన శాస్త్ర పరిశోధనలు రూ 2-50
 పాపపు ఖర్చులచిత్రం శ్రీని ఎద్దన్నకు ప్రాప్తి వి వి పోస్టుద్వారా మిషియంటికి పంపబడును

దేశీయ ప్రచురణలు, ఎలూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్

మంచి రహస్యం

గ్రోరియా ద్రవాన్ని మీ ముఖానికి రుద్ది తుడిచినంతలో అద్భుతమైన ఫాంటిని, మంచి అందాన్ని తెలిసిన ముఖంలో మురుగుపుసు పోగొట్టి చక్కని రేతడనాన్ని తెచ్చును. అందుకు వచ్చే నలుపును, ముడిమలను నమ్మకంగా పోగొట్టును. వెల రూ. 1-75 అన్ని పాపుల్లొ దొరకును.

JANITA PRODUCTS-ELURU, A.P.

ఊరగాయల పప్పు క్లకు

అమూల్యమైన సూనెలు

అగ్గిమూలకాబడిన ఎయిగ్ బ్రాండ్ పాయపప్పు సూనె

అగ్గిమూలకాబడిన మెన్స్ బ్రాండ్ సుప్యల సూనె

★ ముక్కును మెత్తబడకపోవు.
 ★ బుర్రజాపట్టినీయవు.
 ★ చాలాకాలం నలుపుల ముందుకు సుగంధమును సుంపుదు.

Mrs. అంబటి సుబ్బయ్య, 4-50, వానపర్తి గది

ఆంధ్రప్రదేశ్ అన్ని ముఖ్య నగరాలలోను మా ఏజెంట్లు కలరు.

మద్రాసు, బళ్లారి, హోస్పేరు బరం పురం, కటక్, ఖమ్మారు, కలకత్తా, జలపైడ్ పూరు సిం డి, అసోబాద్, నాగపూరు లోను.